

blev stillet, og hvor jeg gav det utvetydige svar, at vi er meget, meget opmærksomme på alle medarbejdernes situation, specielt de danske medarbejdere naturligvis, og at vi, lige inden vi havde det åbne samråd, havde haft møde med medarbejderrepræsentanterne. Vi har det igen i denne måned. Vi følger det meget, meget tæt.

På trods af hvad hr. Magnus Heunicke siger til pressen i tide og utide, så er medarbejderne bag os i denne sag. De er meget bag os, og de synes, det er rigtigt, at vi sælger; de synes, det er rigtigt, at vi går ind i omgående forhandlinger. Der er, om jeg så må sige, ro på den bagsmæk, for jeg har sagt det meget tydeligt i det åbne samråd, og det er meget godt refereret. Hr. Magnus Heunicke har også sagt det meget tydeligt, og derfor tror jeg, jeg kan sige, at medarbejderne er helt bag os i den proces, vi nu går ind i.

Formanden:

Så er det hr. Niels Sindal som medspørger.

Niels Sindal (S):

Som det blev sagt tidligere, så sker der jo meget, og jeg er da kun glad for, at ministeren i dag kan fortælle, at der er fremskridt. De spørgsmål, jeg havde forberedt, går altså også lidt på medarbejderne. Men jeg er da beroliget af ministerens kommentarer.

Jeg kan jo huske, dengang man fik den fælles dansk-tyske ledelse, og kravene til Scandlines var effektivisering. Det gennemførte man så på den danske side, om jeg så må sige, hvorimod man fastholdt en høj beskæftigelse på den tyske side. Det betyder rent faktisk, at de danske medarbejdere har trukket et stort læs, og det er derfor, at vi er optaget af det.

På et tidspunkt føler man måske, at Danmark har mistet grebet om en god forretning, et godt rederi. Og jeg vil gerne være sikker endnu en gang: Rederiet skal sælges under et, og det bliver vel ikke sådan, at man sælger den danske del til den tyske stat?

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Nej, det gør det ikke. Tyskerne kan ikke sælge deres andel, uden at de tilbyder den til os, og vi kan ikke sælge vores andel, uden vi skal tilbyde den til tyskerne. Vi har en fantastisk stor interesse i helt naturligt at være meget optaget af medarbejderne især på den danske side, og det har jeg givet udtryk for gang på gang.

Niels Sindal (S):

Mit spørgsmål gik på, om det skulle sælges under ét til tredje part, men lad det nu ligge.

Jeg har et andet spørgsmål. Er ministeren klar over udviklingen i Østersøen, hvad angår godsmængde og indtjening? Der er jo sket en del, siden grænserne er blevet åbnet, og der bliver kørt en del på landevej. Det betyder så, at de andre ruter end Rødby-Puttgarden måske er svækkede. Jeg kunne godt tænke mig at få en vurdering af, om rederiet er svækket eller styrket set i et salgsøjemed.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg vender lige tilbage til det foregående spørgsmål, hvis jeg skulle have udtrykt mig uklart. Jeg sagde – og det var under det åbne samråd: Det er vores opfattelse, at virksomheden skal sælges under ét til en tredje part, enten og forhåbentlig til en, der er på markedet i forvejen, eller også til en finansiel investor, hvilket jo er så meget oppe i tiden, om jeg så må sige.

Så synes jeg også, man må sige til hr. Niels Sindal, hvad hr. Sindal selvfølgelig ved alt om, at det lyder, som om – nu jeg får spørgsmålet her – vi taler om en katastrofesituation. Må jeg gøre opmærksom på, det er et ualmindelig rentabelt rederi, vi taler om, med et meget betydeligt overskud. Så det der med, at det skulle gå så forfærdeligt, kan jeg altså ikke se, og jeg tror, at overskuddet også for 2005, som vi da i hvert fald kommer ud af, inden vi får solgt – det må vi se i øjnene – også vil blive overordentlig tilfredsstillende. Det er min vurdering, men det er ikke noget, jeg ved med sikkerhed, men jeg har ikke hørt andet.

Formanden:

Så er det hr. Magnus Heunicke for et sidste spørgsmål.

Magnus Heunicke (S):

Men bare lige for at følge op: Når vi har at gøre med en guldgrube, hvorfra der simpelt hen rent faktisk skovles penge over til den danske statskasse til at lave og reparere baner osv., så er det jo ikke en undskyldning for at lade ting ligge og ikke tage dem seriøst. Jeg synes netop, at det jo så også forpligter, at vi har at gøre med noget, hvor der altså ligger en temmelig stor gevinst i at få det til at fungere ordentligt.